

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

KIT SZOLGÁLNAK?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

PÓLÓHÁBORÚ

Le a Che Guevara-pólókkal, illetve pólósokkal, győzzenek a Mansfeld-pólósok! Nagyjából ezt a hírt tette közzé Dömötör Csaba, a Fidelitas elnöke az európai konzervatív fiatalok budapesti tanácskozása után. Remek gondolat, csak éppen a valósághoz nincs köze. Che, a kapitalizmus ellen lázadó és a szocializmusért életét adó forradalmár képét jó félévszázada viselik fiatalok újabb és újabb nemzedékei. Lech Wałęsa, Václav Havel vagy éppenséggel Mansfeld Péter a szocializmus elleni harcban szereztek nevet, csak éppen nem kerültek a pólókra. A fiatalok ösztönösen érzik, mi az igaz és mi a hamis példakép.

A budapesti tanácskozás részvevői közül egyébként senkin sem volt póló. Se antikapitalista, se antiszocialista. Semmi laza póló, semmi szocialista pulcsi! Európa konzervatív fiataljai szépen kiöltöztek a budapesti találkozójukra. Jól szabott öltönyök, kiskosztümök, meg ilyesmi. Látszott, hogy volt gyerekszobájuk. Az Európai Néppárt ifjúságának vezetői a harmincas éveikben járó polgárok. Ebben a körben az egyetemi végzettség magától értetődő, sőt vannak, aki London, Dublin, Maastricht jobb egyetemén kaptak diplomát. Az én szívembe azonban irodavezetőjük lopta be magát, aki életének eddigi 27 éve alatt nem csak neves egyetemre járt, de volt archeológus és operaénekes is.

Nos, a konzervatív ifjúság Budapestre jött, hogy hallgatván miniszterelnökünk biztató szavára, megismerjék a magyar alkotmányt,

mielőtt nyilatkoznának róla. A legjobb tanárokat kapták segítségül Navracsics Tibor miniszterelnök-helyettes és Martonyi János külügyminiszter személyében. Félretéve a humort, Orbán mellett ők azok a magyar vezetők, akik tényleg állták a sarat az elmúlt hónapok csatáiban. A fiatalokat sikerült is meggyőzniük, a záró nyilatkozatukban támogatták a magyar kormányt, elvárva persze, hogy az EU tanácsait is hajtsák végre.

A magyar szervezők, ki tudja miért, a 4-es metró építéséhez is elcipeltek a fiatalokat, akik zöme olyan helyről jött, ahol a metró pár száz évvel fejlettebb, mint a magyar. Nem mondom, Kádár is elvitte Brezsnyevet a metróba, ami azonban két dologban biztosan különbözött a 4-estől: szovjet kocsik jártak rajta, és főleg – már kész volt. Európa fiataljai viszont most páratlan élményben részesülhettek: megismerhették magát Vitézy Dávid urat, a Budapesti Közlekedési Központ 27 éves vezérigazgatóját, a polgári magyar ifjúság új jelképét. Vitézyt a pólókra! Előre magyar ifjúság!

A HADIK-TERV

Emlékszem, gyermekkoromban imádtam a Várban Hadik András szobrát. Nem tartozott az akkori kor idealizált hősei közé, de nem is tagadták történelmi nagyságát. Végül is, ő az egyetlen olyan magyar katonai vezető, aki elfoglalta Berlint. Igaz, mindez 1757-ben történt, mára elfelejtődött. Na, de most! A kormány új haditervvvel állt elő,

ezúttal a Hadik-tervvel. „Útjára indul a Hadik-terv, azaz a Hadfelszerelési Iparkorszerűsítési Terv, amelynek célja a magyar hadiipar újjáélesztése” – jelentette be a honvédelmi miniszter. Nagyon jó, okos gondolat. Olyannyira, hogy a Munkáspárt körülbelül húsz éve hirdeti. A hadiipar ugyanis a gyógyszeripar és kábítószer-kereskedelem mellett a legnagyobb biznisz a világban. A hadiipar fejlesztéséhez azonban nem elég kardot rántani. Okos politikára és pénzre van szükség.

A szocializmus idején a magyar hadiipar egyrészt a magyar hadsereg egyik fő szállítója volt, másrészt exportra gyártott. A Hadik-terv ugyan titkos, de könnyű kitalálni: ma sem lehet ez másként. Na, már most! A szocializmus utolsó éveiben 120-130 ezer fős volt a hadseregünk. Most 15-20 ezer. A kettő nem ugyanaz. Ráadásul ma a magyar katonák jelentős része külföldön teljesít szolgálatot olyan eszközökkel, amelyeket a magyar ipar nem gyárt. A szocializmus idején a hadiipar állami gyártású egyébkénti együttműködési egyezményekre épült. Mondjuk, mi gyártottunk löveget, páncélozott járműveket, híradástechnikai eszközöket, mások viszont harckocsikat, repülőket. Ma hol vannak ilyen egyezmények? A szocializmusban a hadiipar az általános nemzeti iparra, ráadásul állami tulajdonú nemzeti iparra épült. Ma nincs nemzeti ipar. A kormány most visszavette a Rábát, de ez még icinyke-picinyke ipar. A szocializmusban volt több olyan velünk bizalmas kapcsolatban álló állam, mely vásárolt a magyar termékekből. Ma hol vannak ezek a piacok? Végül, és nem utolsó sorban: a hadiipar mindig állami beruházásokra épül. Hol vannak ezek a pénzek? Egyébként Hadik soha sem irányított nagy, összetett hadműveletet, a hadigazdaság kérdéseivel pedig egyáltalán nem foglalkozott. Bátor, leleményes, robbanékony huszár volt. Bátorságra, leleményességre ma is szükség van, de főleg világos koncepciókra, és egyértelmű végrehajtásra.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. 2011. december elsején 42 tanácsadó, 4 főpolgármester-helyettes, 22 irodavezető és osztályvezető, valamint 42 főtanácsadó kapott jutalmat a Főpolgármesteri Hivatalnál, majd 112 millió forint értékben. A főpolgármesteri hivatal sajtóosztálya a lap kérdésére azt válaszolta, hogy „a jutalom osztható, az nem prémium, ami teljesítményhez kötött. Ezek az emberek azért kaptak jutalmat, mert jól dolgoztak.”

Munkáspárt: Érdekes felvetés, hogy nincs teljesítményhez kötve a jutalom. De bizonyosan jól dolgoztak... Problémánk azzal van, hogy a Főpolgármesteri Hivatal akkor dobálózik százmilliókkal, mikor a főváros gyakorlatilag csődben van, a BKV miatt százmilliárdok hiányoznak, s a 4-es metró átminősült pénznyelővé. Persze, lehetne jutalmakat osztani. Ha az egész – úgy, ahogy van – nem lenne deficites. Addig azonban ez csak az adófizetők forintjainak herdálása. Saját zsebre.

2. Jelentősen visszaesett az egyetemre, főiskolára felvételizők száma. Idén összesen 109 ezren jelentkeztek a felsőoktatásba, szemben a tavalyi 141 ezer felvételizővel.

Munkáspárt: A magyar tőkés rendszer nem akar gondolkodó embereket. Orbán vagy Gyurcsány, egyre megy, ők multinak teljesítő gépembereket akarnak. A magyar oktatási rendszer minden hibája ellenére elképesztően tehetséges embereket képzett ki, erre ma nincs szükség. Nem akarják, hogy gondolkodjunk. Nem akarják, hogy önálló véleményünk legyen.

3. A Nemzeti alaptanterv tervezetének „legkártékonyabb vonása, hogy magyar nyelv és irodalomból túl magas a kötelezően megtanítandó művek száma”, közölte a Magyar Tanárok Egyesülete.

Munkáspárt: Idézünk tovább, mert ennél orbitálisabb ostobaságot nehéz másképp véleményezni: „Az egyesület szerint a klasszikus művek nagy száma lehetetlenné teszi a kortárs művek és a populáris alkotások bevonását az irodalomtanításba, ez pedig jelentősen elzárta múzeummal teszi az irodalomórát.” Mi következik ebből? Nem kell Petőfi, nem kell Ady, Arany János meg semennyire sem, mert talán bonyolult a napi valóság show nézőnek? Hoffmann Rózsa oktatási államtitkáron nincs mit dicsérni, a liberális alternatíva azonban még nála is elkeserítőbb.

4. Kertész Ákos író február 29-én Kanadába távozott, és ott menekültstátuszt kért – áll a 80 éves Kossuth-díjas író sajtóirodájának közleményében. Emigrációjának oka, hogy az Amerikai Népszavában tavaly megjelent publicisztikája miatt hecckampány és üldözés folyt ellene.

Munkáspárt: Íme Kertész sorai: „A magyar genetikusan alattvaló. József Attila talált mentséget: ezer éve magával

kötve, mint a kéve sunyít, vagy parancsot követ. De ez nem mentség arra, hogy a magyar a legsúlyosabb történelmi bűnökért sem érez egy szikrányi lelkiismeret-furdalást, hogy mindent másra hárít, hogy mindig másra mutogat, hogy boldogan dagonyázik a diktatúra pocsolyájában, rőfög és zabálja a moslékot, és nem akar tudni róla, hogy le fogják szűrni. Hogy se tanulni, se dolgozni nem tud és nem akar, csak irigyelni, és ha módja van, legyilkolni azt, aki munkával, tanulással, innovációval viszi valamire. Ma már a második világháború borzalmiért, a holokausztért egyedül a magyar a felelős, mert a magyar nép az (a német néppel ellentétben), amelyik se be nem vallotta, meg nem gyónja a bűneit, se töredelmes bűnbánatot nem tanúsított, se meg nem fogadta, hogy soha többé, se bűnbocsánatért nem esdekelt. Így aztán nem is kapott soha földoldozást!” Kertész aljas, amit leír, hazug. Fentiekért nem kedvelték itthon? Nem csoda. Az Amerikai Népszava Kanadában is fizet a szennyért.

5. Bár tevékenységüket lényegében betiltották, újra aktivizálódik a Szébb Jövőért Polgárőr Egyesület. Jászjákóhalmán tartottak demonstrációt a közbiztonságért, és a rendőrök ugyan nem engedték járőrözni őket, mégis folytatnák a szerveződést.

Munkáspárt: Ez a Fidesz bűne. Semmilyen körülmények között, semmilyen kontextusban nem viselhető el a fekete ruhás brigantik vonulása. Ha a magyar állam nem lép fel ezzel szemben, nem, hogy nem demokrata, de tisztességtelen és embertelen. A fasizmusra, a rémkorszak felidézésére nincs, és nem is lehet mentség.

6. Az Egyesült Államok katonai akciót indít Irán ellen, ha a diplomácia kudarcot vall – jelentette ki Leon Panetta amerikai védelmi miniszter.

Munkáspárt: A világ csendőre szólt. Immár nyíltan, nem tagadva semmit: ha Teherán nem alkalmazkodik a diktátumához, akkor bombáz. Ez az ő demokráciájuk. Ez fasizmus, sőt, ez az igazi fasizmus. Ezen érdemes elgondolkodnia mindenkinek.

7. A kormányzati-negyed építkezéshez átadott mintegy 7 hektár nagyságú terület vételára összesen mintegy 8 milliárd forint volt, ezen belül 5 milliárd forintot tett ki az állam által a kiürítés költségeire kifizetett rész, a maradék 3 milliárd forint adósság-elengedés.

Munkáspárt: Nyolc milliárd, meg öt milliárd, meg három milliárd. Normális ésszel felfoghatatlan összeg. S tudják, mire fizették ki? Semmire. Kormányzati negyed még beláthatatlan ideig nem lesz. 15 milliárd forint egyszerűen „eltűnt”. Magyarul? Ellopták. Kérjük számon!

„TEDD FEL A JELVÉNYT, PETŐFI KÉPÉT!”

Hetven esztendeje annak, hogy 1942. március 15-én a budapesti Petőfi-szobornál, a Magyar Történelmi Emlékbizottság szervezésében mintegy 6-8 ezer ember tüntetett. Polgárok, tisztviselők, értelmiségiek, szocialisták és kommunisták együtt, a háború ellen. Az esemény a fasizmus-ellenes összefogás legnagyobb demonstrációja volt.

„EGYIK REFORM A MÁSIK UTÁN”

Az ünnep alaphangulatát a hatalom igyekezett megadni. Az MTI korabeli híre szerint „a magyar ifjúság március 15-én vasárnap délelőtt 11 órakor a Hősök terén nagyszabású hazafias ünnepséget rendezett, amelyen megjelent vitéz nagybányai Horthy István Kormányzóhelyettes Úr is hitvesével együtt. A Főméltóságú Úr zászlót adományozott a levente-ifjúságnak s a leventék az ünnepségen hűségfogadalmat tettek.” Dr. nagykállói Kállay Miklós m. kir. miniszterelnök pedig rádiószózatot intézett a nemzethez. „Ma megint történelmi időköt élünk, megint van tennivalónk... Forr, vajúdik minden itt benn, nálunk és körülöttünk. Egyik reform a másik után, hogy ama kor ifjúságának nagy szavát ismétljem, most tényleg megvalósul.” Majd hozzátette: „Háborúba megyünk. Elöl megy a márciusi fiatalság, biztosan

tudom, hogy győztesen tér haza... Az út nem könnyű. A márciusi fiatalságé sem volt az. Háború indult akkor is, ma is. De akkor egyedül álltunk, ma velünk a világ jobbik és erősebbik része. Nem volt szövetségesünk, ma van.”

Mintha ma mondanák.

A KOMMUNISTÁK KÉSZEK A MEGEGYEZÉSRE

A II. világháború kitörése megváltoztatja a politikai helyzetet. 1941. szeptember 1-én a Kommunisták Magyarországi Pártja (KMP) Központi Bizottsága úgy dönt, hogy „németellenes nemzeti egységre” van szükség, és kapcsolatba kell lépni a „jelentős magyar polgári pártokkal”. A cél a háborúból való kilépés, a lakosság élelmiszerellátásának megoldása, a falu áruval való ellátása.

A KMP alapvető célja, a tőkés rend elleni harc azonban nem változik. A párt nem maradhat ki a háború-ellenes

összefogásból, de a KMP-nek a háború elleni küzdelmen keresztül kell eljutni a kapitalizmus elleni harc megértetéséig, a társadalmi forradalom napirendre tűzéséig. A KMP világos ajánlatot tesz: tevékenysége az együttműködés egész tartama alatt „nem irányul a meglévő állami és társadalmi rend erőszakos megváltoztatására”.

MEGEGYEZNI, DE KIVEL?

1941-42-ben a polgárság tagjai közül sokan ismerik fel, hogy a háborúban Magyarország csak vesztes lehet. Ha Hitler nyer, akkor végleg lenyeli Magyarországot. Ha Magyarország Hitler oldalán veszít, akkor a régi rendnek vége. Legjobb kilépni a háborúból, mert a tőkés rend is így maradhat fenn.

A polgári erők között vannak olyanok is, akik felismerik: az értelmiségi, polgári tiltakozások jók és szükségesek, de a kommunistáknak van tapasztalatuk a szervezés és az illegális munka terén. Ha nem akarják, hogy a polgári békeeszmék a négy fal között maradjanak, érdemes együttműködni a KMP-vel.

Döntő az MSZDP magatartása. 1938-tól új főtítkáruk van, Szakasits

Árpád. Az MSZDP-re óriási jobboldali nyomás nehezedik. A kormány egy időre felfüggeszti a Népszavát, a szakszervezetek ellen vizsgálatokat folytat. „Mindig tisztában voltam azzal, hogy ebből a háborúból, mint győztes kizárólag a Szovjetunió kerülhet ki. Ez nekünk – magyar munkásoknak – közös érdekünk. Ezért tegyük félre minden eddigi ellentétet!” – üzeni 1941 júniusában Szakasits.

1941 decemberében felmerül a gondolat, hogy a Népszava karácsonyi száma együtt közölje kommunista, szociáldemokrata, polgári írók és közéleti személyiségek írásait. A lapot azonban nem könnyű összehozni. A kommunisták közül sokan idegenkednek túlságosan polgárinak ítélt szereplők bevonásától. A polgári erők között pedig többen a kommunistákat nem látják szívesen. Szakasitsnak nagy szerepe van abban, hogy a 40 oldalas karácsonyi szám, a németellenes nemzeti front első szellemi és politikai megnyilvánulása létrejön.

TÖRTÉNELMI EMLÉKBIZOTTSÁG

A jó tapasztalat új tettekre serkent. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 100. évfordulójának megünneplésére létrehozzák a Magyar Történelmi Emlékbizottságot. Sok olyan személyiség vállal szerepet, akiket elválaszt a múlt, s egymás ellen fordít majd a jövő, de ekkor, 1942-ben az ellenség közös: a német fasizmus.

Az elnök Szekfű Gyula történész, a háború után moszkvai magyar követ. Később Kovács Imre szociográfus, parasztpárti politikus lesz a vezető. A felszabadulás utáni politikai harcokban jobbnak látja elhagyni az országot. Itt van Bajcsy-Zsilinszky Endre kispap politikus, akit 1944 karácsonyán majd kivégeznek a fasiszták. Itt van Szakasits is, a későbbi köztársasági elnök és a kommunista Kállai Gyula is. Rá még nagy jövő vár. Részt vesz Mihályfi Ernő polgári újságíró, aki 1945 után a Magyar Nemzet főszerkesztője lesz, ismert közéleti szereplő. Ortutay Gyula, kispap újságíró, az ellenállás egyik fő szervezője, szintén a bizottság tagja. A kispap Tildy Zoltán, aki a felszabadulás után egy ideig köztársasági elnök, szintén részt vesz a szervezésben. Az ugyancsak kispap Varga Béla prépost még 1990-ben is szerepet kap, mint a tőkés magyar parlament

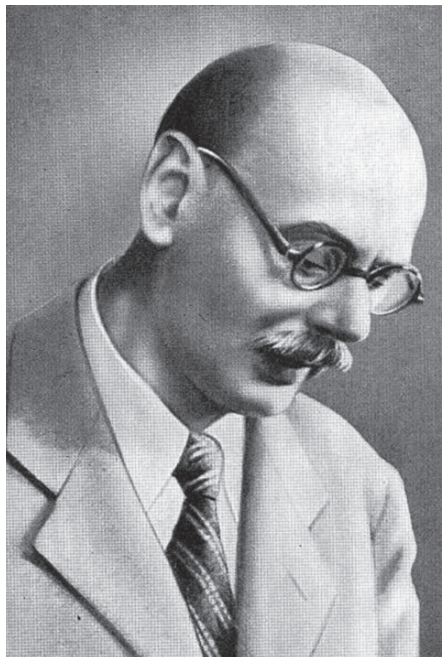
legidősebb tagja. De itt van Barankovics István, a kereszténydemokrata újságíró és politikus, akitől 1945 után elválnak a kommunisták útjai, de most a háború ellen együtt vannak. Részt vesz Losonczy Géza újságíró is, aki az 1950-es években majd Nagy Imre támogatója lesz.

Részt vesz az ekkor 46 éves Pátzay Pál, a szobrász, aki megalkotja a mozgalom híres Petőfi-jelvényét. „Petőfiben minden pozitív erő megtalálhatta a maga forrását, kifejezhette céljait és eszmevilágát” – írja majd később Döme Piroska, a munkásmozgalom ismert harcosa.

„Tedd fel a jelvényt, Petőfi képét!

Jel legyen az, hogy valami él s mozog.
Mert ő nem a múlt, de ő a jövő,
s te most a jövőt hordozod!”

– írta Salamon Ferenc fiatal költő, de a verset azonnal betiltották.

SZEKFŰ GYULA

HETVEN ÉV UTÁN: VANNAK-E TÖRTÉNELMI PÁRHUZAMOK?

1942 és 2012, gyökeresen eltérő helyzetek. 1942-re Magyarország a magyar kapitalizmus politikája következtében háborúba sodródik, s a háború gyökeresen megváltoztatja az emberek életét. 2012-ben Magyarország részese ugyan a NATO-vezette afganisztáni háborúnak, de ennek nincs hatása az országra, a társadalomra.

1942-ben a háború a szocialista Szovjetunió ellen folyik. Nyilvánvaló,

hogy a németek veresége a Szovjetunió és a kapitalizmus ellen fellépő erők megerősödését fogja jelenteni. 2012-ben a világ vezető hatalmai között folyik a harc a világ újrafelosztásáért, egyetlen nagyhatalom megerősödése sem jelenti a tőke-ellenes erők erősödését.

1942-ben a fasizmus kézzel fogható valóság. Magyarország sorsát a hitleri Németország dönti el, a Horthy-rendszer rohamosan fasiszálódik. A parlament 1938-tól kezdve több antiszemita jogszabályt, úgynevezett zsidótörvényeket hoz, amelyek fokozatosan megfosztják a zsidó lakosságot állampolgári jogaitól. 1942 augusztusától a zsidó felekezet nem kaphat állami támogatást. 2012-ben Magyarországon nincsenek zsidóellenes törvények.

1942-ben a Horthy-rendszer minden eszközzel üldözi a kommunistákat. A Szabad Nép főszerkesztőjét, Rózsa Ferencet, és Schönherz Zoltánt, a KMP antifasiszta harcának vezetőjét 1942-ben letartóztatják. Mindkettőjüket kivégzik. 2012-ben számos törvény van érvényben a szocialista múlt elítélésére, a Munkáspártot nem engedik a médiába, és más módon is fenyegetik, de nincs nyílt kommunista üldözés.

1942-ben a tőkésosztály megosztott Németország támogatása ügyében. Egy részük hajlandó német-ellenes fellépésre. 2012-ben a magyar tőkésosztály teljesen egységes az EU és a NATO ügyében.

1942-ben a szociáldemokrácia szűkebbnek vél olyan széles együttműködést, amelynek a kommunisták is részesei. 2012-ben az MSZP nem hajlandó még egy asztalhoz sem ülni a Munkáspárttal.

A történelmi események idővel gyakran átértelmeződnek. Előfordul, hogy évtizedekkel később már nem azt ünneplik, amiről az esemény valójában szólt. A MEASZ például, amely jelképeknek tekinti az 1942-es Petőfi-jelvényt, 2012-ben a március 15-i megemlékezésen Jánosi Katalint, Nagy Imre unokáját kéri fel szónoknak, és rajzpályázatot hirdet „Maléter Pál, a világháborús ellenálló, a mártír hadügyminiszter” címmel. Mi köze ennek 1848-hoz vagy 1942-hez? Igaz, nincs világháború, nincsenek koncentrációs táborok, de van tőkés válság, van növekvő nyomor, társadalmi bizonytalanság, szélsőjobboldal. A tőke ennek megoldásában nem lesz partnerünk. Érdemes így azt keresnünk, ami összeköt, és nem azt, ami biztosan elválaszt. ■

NE GYÓGYULJ – FIZESS!

GONDOLATOK A TISZTESSÉGTELEN, FÉLREVEZETŐ, PROFITHAJHÁSZ GYÓGYSZER-HIRDETÉSEKRŐL

Manapság talán nincs is olyan rádióadó, vagy televíziós csatorna hazánkban, amelyeken naponta, megszámlálhatatlan alkalommal ne reklámoznának különböző, recept nélkül vásárolható gyógyszerkészítményeket.

Ezek a reklámok az ajánlott készítmények mindenhatóságáról, csodatételéről igyekeznek a hallgatót – nézőt meggyőzni.

Az igazság viszont az, hogy ezek a hirdetések tisztességtelenek, félrevezetők, becsapják a gyógyulni szándékozó embereket, mert az esetleges (ajánlott) gyógyszer pozitívumainak elhárítása után a hirdetés így fejeződik be: „A kockázatokról és mellékhatásokról olvassa el a betegtájékoztatót, vagy kérdezze meg kezelőorvosát, gyógyszerészét!”

Mi motiválja a hirdetéseket feladó – ezekért busásan fizető multi gyógyszer-termelőket?

Semmi esetre sem a hallgató egészségi állapota, gyógyulásának elősegítése, valamiféle emberbaráti aggodás.

Ebben az egyre jobban terebélyesedő hirdetэшullámban látható a kapitalizmus igazi arca, a pénz, a haszon mindenhatósága, a kapitalista rendszer lényege; a profit emberellenes hajszolása.

Mi bizonyítja ezeket a megállapításokat?

A hirdetés alapján vegyem meg a hirdetett gyógyszert, aztán otthon olvassam el a tájékoztatót, vagy ha kétségeim támadnak, akkor menjek el az orvoshoz megkérdezni, hogy szedhetem-e. Ott rendre kiderül, hogy bizony a mellékhatások miatt nem szedhetem, és mehetek vissza a gyógyszertárba, hogy az ottani gyógyszer-kukába bedobjam a drágán megvásárolt gyógyszert.

Csak akkor tudom meg a gyógyszerről, hogy szedhetem-e, ha megvásároltam. Ha nem veszem meg, akkor elmaradna a tőkét szolgáló és a tőkések tulajdonában lévő hirdetés-közvetítők haszna is, és mellékesen a pénzem is megmaradna.

A tisztességtelen, a közvéleményt félrevezető, gyártó – közvetítő összefonódó magatartás manapság polgárjogot nyert, állami szintre emelkedett, mert a kapitalizmust csak a pénz, a profitszerzés érdekli és élteti, ezért semmiféle eszköztől sem riad vissza. Magyarul: vegye meg a gyógyulni vágyó az ajánlott gyógyszert, és menjen isten hírével, amerre lát. Hogy meggyógyul-e? Nem szempont...

A becsapást, a szándékos félrevezetést pedig a jog büntetni rendeli, de csak ott, ahol a jog az állampolgárokat védi. Meg kell tiltani a gyógyszerkészítmények rádióban, televízióban történő reklámozását!

Nekünk a tőke ellen nem védelemre van szükségünk, mert nincsen, aki megvédjen tőle, hanem kérlelhetetlenül kell harcolnunk a tőke, a kapitalizmus mindenfajta mesterkedése ellen!

FARKAS FERENC

TARTSÁK ÉRVÉNYBEN A KILAKOLTATÁSI TILALMAT!

A Magyar Szociális Fórum a kéréssel fordult a kormányhoz, hogy a megélhetési válságba került emberek, köztük egész családok érdekében tartsa érvényben a március 1-én lejáró kilakoltatási tilalmat – áll abban a közleményben, amelyet az MSZF alapítószerzőjének aláírásával hétfőn juttattak el Orbán Viktor miniszterelnöknek.

A kilakoltatási tilalom tavaly július 1-én december 1-ig történt megszüntetése azzal járt, hogy megközelítőleg kétezeren kerültek az utcára, és a szabad ég alatt csaknem kétszer annyian fagytak meg az év első felében, mint 2010 azonos időszakában. Megnőtt azoknak a száma is, akik a kilakoltatásuk elől öngyilkosságba menekültek.

Családokat választottak szét, és vették el tőlük gyerekeiket, mert nem volt hol lakniuk.

A kormánynak biztosított kétharmados többség módot nyújt arra, hogy orvosolják a legelesettebbek gondját, és megvédjék az életeket. Rendeletben kell megtiltani, hogy elvegyék a fedelet azoknak a feje fölül, akik munkájuk, jövedelmük, megélhetésük elvesztése miatt, azaz önhibájukon kívül fizetéképtelenné váltak. Az MSZF az élethez való legalapvetőbb emberi jog nevében azonnali intézkedést sürget sok ezer rászoruló honfitársunk érdekében, mert árverezés és kilakoltatás fenyegeti őket – áll a miniszterelnöki hivatalba elküldött közleményben.

VITA A FASIZMUS ÉRTELMEZÉSÉRŐL

Elek István ismert közíró írást tett közzé a Népszabadságban (2012.02.15.) az LMP-ről. Ezúttal viszont csak arra szeretnék reagálni, amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom jellegével kapcsolatban volt szíves kifejtetni.

„Kétségtelen, a Jobbik alpári politikai kultúrát képviselő, cigányellenes, zsidóellenes, homoszexuálisok elleni nézetekkel, érzelmekkel, indulatokkal átítatott szélsőjobboldali párt. De magát a pártot mégsem helyes fasisztának, nácinak és fajgyűlölőnek nevezni. Ha ezek a szavak helytállóak volnának a Jobbikkal kapcsolatban, akkor ezt a pártot már be kellett volna tiltani. Alkotmányos rendünk szerint a Jobbik a még tolerálható szélsőjobboldal képviselője.”

Kétségtelen, minden fasiszta párt szélsőjobboldali, de nem minden szélsőjobboldali párt fasiszta. Ám nem könnyű feladat annak tisztázása, hol végződik a „szélsőjobboldal” és hol kezdődik a „fasiszmus”. Azt is tudnunk kell, hogy a „fasiszmus” gyűjtőfogalom, mely magában foglalja Hitler (totális fasiszta) és Horthy (fasisztoid) rendszerét. A fasiszmust nem szabad uniformizálni, arra rányomja bélyegét az adott ország történelme, hagyományai, a társadalom belső erőviszonyai, kultúrája, a nemzetközi helyzet, vagyis a helyi sajátosságok. Természetesen vannak olyan jegyei, melyek általánosíthatók: a politikai elnyomás terrorisztikus jellege, az antikommunizmus, a demokrácia-ellenesség, a rasszizmus, a gazdasági- és gazdaságon kívüli kényszer alkalmazása, a nacionalizmus szélsőséges formái, az őstörténet (a germán mitológia, a római birodalom feltámasztása, a hun-sumér-avar rokonság), az agresszív külpolitika, sorolhatnánk.

Az, hogy a mai magyar parlament tolerálja Vonáékat, még nem perdöntő a tekintetben, hogy a jobboldali radikalizmus melyik válfajával állunk szemben (a burzsoázia tolerálja a fasiszta mozgalmakat, mint tartalékait). Ami a Jobbikot, és a hozzá tartozó gárdákat illeti, nem kétséges, hogy fasiszta irányzatról van szó. Az a brutalitás, amit a gárdák az utcán alkalmaznak, a cigányellenes megnyilvánulások, Szálasi sírhelyének fetisizálása, a budai kitörésről való következetes megemlékezés (azok az egyenruhás külföldi vendégek,

akik a „becsület napján” Budapesten szolidárisak magyar bajtársaikkal, nem tartoznak a demokrácia táborához), a Jobbik terminológiája, jelképrendszere (turulmadár, Árpád-sávós zászló, nyilas formaruha) félreérthetetlen rokonságot és kontinuitást mutat a hungarista mozgalommal.

Az semmit nem bizonyít, hogy Vona kijelenti: nem nyilasok, nem náciok, sőt programjukban számon kérik a demokrácia hiányát is. Hitler hatalomra kerülésében nagy szerepet játszott a népet megtévesztő nacionalista-szociális demagógia, amit a Jobbik is gavallérosan (és felelőtlenül) felhasználna. Sajnálatos, Elek István azt is kijelenti, hogy a zsidó és cigányozó Jobbik nem rasszista párt. Csak akkor lenne fajgyűlölő, ha naponta gyűjtana fel egy-egy zsinagógát, vagy cigánygettőt?

A fasiszta Imrédy Béla zömmel az értelmiségi elite építette mozgalmát, Szálasi a plebejus rétegekre is. Egy szélsőjobboldali párt a kapitalizmust védi, osztálybázisa és tömegbázisa, történetének mozgalmi periódusában azonban még nem differenciálódik olyan élesen, mint amikor megragadja a hatalmat (lásd a Röhm-pucstörténetét, Hubay-Szálasi ellentétét).

Totális fasiszmus akkor jön létre, amikor erős osztálybázisa a teljes hatalom birtokába jut, és már nincs szüksége sem a parlamentre, sem a többpártrendszerre (lásd a hitleri birodalom és a Horthy-rendszer hatalmi szerkezetének különbségét).

A Jobbik programját olvasva az embernek az a benyomása, hogy sok mindent nem mond ki, csak sejtet: mi lesz a sorsa a kommunistáknak, a polgári demokratikus pártoknak, a zsidóknak és cigányoknak? A program nem foglalkozik nyíltan a trianoni revízióval, de gyűléseken nem mindig rejtje véka alá elgondolásait.

A program és Vonáék parlamenti szereplése visszafogott, nem mutatja meg a Jobbik igazi arcát. Ezt az utcán ismerhetjük fel. Sajnálatos, hogy Elek István a parlamenti Jobbikot abszolutizálja, s nem veti össze gárdáinak szereplésével.

KÁDÁR JÁNOS ÖRÖKSÉGÉT KÖVETVE AZ ÚJ KÖZÖSSÉGI TÁRSADALOM FELÉ

A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK IRÁNYELVEI KÁDÁR JÁNOS SZÜLETÉSÉNEK 100. ÉVFORDULÓJÁRA

A Központi Bizottság február 18-án irányelveket fogadott el Kádár János életútjáról. Mostani számunkban fejezzük be az anyag közlését, amely áttekintést ad a száz esztendeje született Kádár János életéről és értékeli munkásságának főbb szakaszait.

Száz esztendeje született Kádár János. Államférfi, miniszterelnök, a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom kiemelkedő személyisége. Nevéhez fűződik a 20. századi magyar történelem legsikeresebb szakasza, a szocializmus évtizedei.

III. A KÁDÁR-KORSZAK

A kádári korszak, a szocializmus évtizedei a 20. századi magyar történelem legsikeresebb korszakát jelentik. Mindenki dolgozhatott, aki akart. Napi 8 óra munkából elfogadhatóan meg lehetett élni. Senki sem lehetett milliárdos, de a túlnyomó többségnek elfogadható élete, biztos jelene és kiszámítható jövője volt.

Kádár János vezetése alatt az ipari termelés tízszeresére, a nemzeti jövedelem hétszeresére nőtt, s felépült 400 ezer lakás.

Új lendületet kapott a nemzeti ipar fejlődése. A magyar műszeripar, olyan nagyüzemekkel, mint a MOM, az egész világon elismertséget szerzett. A nehézipar üzemait, a Diósgyőri Gépgyárat, a Rábát, a Ganz-MÁVAG-ot mindenütt ismerték. A Medicor a világ számos országában váltott ki elismerést a kórháztelepítésekkel. A magyar Ikarus évente 13-15 ezer autóbust gyártott, és a világ élvonalában volt. A magyar ruházati ipar olyan óriásokkal, mint a Május 1, a Vörös Október, a Zalaegerszeg munkát, megélhetést adott nagyon sok embernek, nevet szerzett külföldön is a magyar iparnak.

A magyar mezőgazdaságot olyan világhírű üzemek jelentették, mint Bábolna, Mezőhegyes, Nádudvar. A magyar szocializmus nagy találmánya, a háztáji és a nagyüzemi gazdálkodás összekapcsolása megfizethető élelmiszereket adott az egész országnak, és felvirágoztatta a magyar falut.

Kórházakat, iskolákat építettek, hogy az egészségügy és az oktatás mindenki számára elérhető legyen. A nyugalomba vonulás tisztes nyugdíjat és megbecsülést jelentett. A fiatalok mertek családot alapítani, mert tudták, hogy lesz munkájuk, lakásuk.

A szocializmus évtizedei átforgalmazták az országot. Az, ami a szocializmus évtizedeiben történt, nem egy párt, nem egyes vezetők tevékenységének következménye, hanem a magyar nép többségének közös munkája. Ennek eredményei az elmúlt húsz év pusztításainak tükrében még jobban látszanak. Bármit is hazudjanak most, a magyar emberek többsége jobban élt azokban az évtizedekben, mint ma. Mindebben vitathatatlan érdeme van Kádár Jánosnak.

A magyarországi szocializmus gyakorlatában nem kevés hiba is volt, amelyek nem vonatkoztathatóak el Kádár János szerepétől. Kádár tudja, hogy az MSZMP, mint egy

sokszázéves párt, nem egy egységes párt, hanem sokkal inkább több áramlat szövetsége. A vezetésben egyszerre van jelen egy kispolgári-szociáldemokrata-liberális irányzat és forradalmi-marxista szárny. Kádár 1956-57-ben tudatosan vállalja e kompromisszumot, mert úgy gondolja, hogy ez elengedhetetlen a munkás-paraszt hatalom megerősítéséhez.

A kompromisszum azonban lehetővé teszi, hogy a kispolgári-szociáldemokrata-liberális szárny pozíciókra tegyen szert, sőt az 1960-as évektől felerősödjön. Ők a gazdasági reformok fő hangadói. Kádár maga elfogadja a reformot, szükségesnek tartja, tisztában van azzal, hogy a reform lényegében a tőkés módszerek átvételét jelenti. Tudja, hogy ennek következtében a társadalom egy része gazdagodni fog, megnőnek a szociális különbségek. Úgy véli azonban, hogy e konfliktusok vállalhatóak, kezelhetőek.

A pártvezetés forradalmi-marxista részének ébersége csökken, s Kádár nem tudja e folyamatot feltartóztatni. A párt, a magyar közvélemény a reform sikereinek fogságába kerül. Kádár tudja, hogy a nyugati tőkés világ figyelme annak a Magyarországnak szól, amely egy kicsit más úton jár, mint a többi szocialista ország. Bízik abban, hogy a párt elég erős lesz a tőkés erők fellazító törekvéseit ellensúlyozni. Nem ezt történik. Az új nemzedékek, amelyek nem rendelkeznek 1945 vagy 1956 tapasztalataival, pragmatista, technokrata magatartást hoznak magukkal, ami tovább gyengíti a marxista-forradalmi erők szellemi és politikai befolyását. A szocializmus ekkor kerül veszélybe, amit a vezetés nem akar beismerni.

Az MSZMP vezetése a 70-es évektől a szocializmus sikereit látva hibás, és utólag nézve végzetes következtetést von le: a szocializmus győzelme végleges és visszafordíthatatlan. E stratégiai hiba következtében a rendszer elindul a liberalizálódás útján. Nem veszi komolyan a szerveződő hazai polgári ellenzék, s külföldi támogatóikat.

Kádár személy szerint szerény, puritán ember. Küzd az ellen, hogy a párt- és állami vezetők egy része kispolgári életmódot vesz fel, hatalmát vagyonszerzésre használja, sokan közülük pökhendi kiskirályokká válnak. Nincs ereje azonban e folyamatot megállítani. Ez súlyos, máig ható kárt okoz a szocializmus ügyének, a kommunistáknak.

A demokrácia bővítése, ami jót tesz a magyar társadalomnak, és erősíti Magyarország nemzetközi tekintélyét, mellékhatásokkal is jár. A pártvezetés elhanyagolja a párttagság, és általában a dolgozó osztályok osztályharcos nevelését. A dolgozók elfelejtik, hogy a szocializmus vívmányai csak azért lehetségesek, mert munkáshatalom, szocializmus van.

Kádár politikus, nem közigazdász, nem pénzügyi szakember,

döntéseiben mások véleményére hagyatkozik. A pártvezetés szociáldemokrata-kispolgári része ezt kihasználva összefog a liberális közgazdász és más értelmiségi körökkel, és az 1970-es évektől megtéveszti Kádár Jánost. A pártvezetés – Kádár tudtával – belemegy abba, hogy Magyarország újabb és újabb hiteleket vegyen fel nyugatról. Önmagában nem a hitelek jelentették a problémát, hiszen a magyar gazdaság eredményei reális fedezetet jelentettek. Magyarország azonban egyre inkább alkalmazkodik a nyugati tőkés erők elvárásaihoz, és megkezdődik a tőkés gazdaság elemeinek egyre nagyobb mértékű átvétele.

Kádár Jánost, mint a párt első számú vezetőjét, vitathatatlanul felelősség terheli a rossz személyi döntésekért. Az MSZMP vezetése nem tud mit kezdeni a fiatalokkal. A párt új vezetőit a mozgalmi és állami apparátusból választja ki, akiket csak a karrierérdek köti a munkás-paraszt hatalomhoz. A párt soraiban fokozatosan kitermelődnek azok a rétegek, amelyek a tőkés rendszerváltásban majd kulcsszerephez jutnak.

Kádár János 1985-től felismeri, hogy a szocializmus veszélybe kerülhet. Tudja, hogy a nyugati világ erői a Szovjetunió és a szocializmus felszámolását akarják. Számol a rendszerváltás lehetőségével, de úgy véli, hogy még elkerülhető.

Új koncepciót alkot a szocializmus megmentésére. A tenni-valók megállapításánál a realitásokból és ne vágyálmokból induljunk ki! A reformot tekintsük történelmi kitérőnek, de vállaljuk fel, hogy néhány métert visszalépünk! Használjuk ki jobban a nemzeti erőforrásokat, a nemzeti sajátosságokat! Újítsuk meg a szocialista országok együttműködését!

Kádár felismeri, hogy a gorbacsovi peresztrojka a szocializmust veszélyezteti. Abban bízunk, hogy a kínai szocializmus megerősödik. Kínát nem egyszerűen gazdasági partnernek tekinti, hanem stratégiai szövetségesnek egy új szocializmus megteremtésében.

Kádár új koncepciója jó, csak megkésett. A szovjet vezetés nem partner, ők már kapitalizmusban gondolkodnak. Kína ilyen helyzetben a saját országának erősítésére rendezkedik be. Az MSZMP erre az időre megroppan, elveszti világos marxista-leninista jellegét. A pártvezetés forradalmi-marxista erői fokozatosan feladják állásaikat, és hátrálnak ki a szocializmusból. Vezetők híján a magyar munkásság nem képes megvédeni a szocializmust.

Tény, hogy a magyarországi szocializmus létének fontos külső biztosítója a Szovjetunió és a szocialista világ léte, a szocializmus és a kapitalizmus országai közötti katonai erőegyensúly. A Szovjetunió vezetését súlyos felelősség terheli azért, hogy folyamatos engedményeket tettek a tőkés világnak, feladták az erőegyensúlyt, és végül lemondtak a szocializmusról. A magyar szocializmus, a kádári eszme nem megbukott, hanem megbuktatták.

IV. A KÁDÁRI ÖRÖKSÉG

Kádár János neve összeforrott a 20. századi magyar szocializmus emlékével. A szocializmus sikerei bizonyították, hogy a magyar munkásság, a magyar dolgozók képesek élni a hatalommal, milliók számára jobb életet teremteni, biztosítani a magyar nemzet túlélését és fejlődését. A magyar dolgozók ma is büszkék lehetnek ezekre az évtizedekre, s erőt meríthetnek belőle a tőkés rendszer elleni harchoz. Ez Kádár János öröksége.

A kádári szocializmusban sok volt a jó, s volt benne rossz. De bizonyos, hogy sokkal több volt benne az, amit sikernek, eredménynek nevezhetünk. S, bizonyos az is, hogy minden gondja és hibája ellenére jobb, sikeresebb, emberibb volt, mint a mai kapitalizmus.

Mi, a Munkáspárt új közösségi társadalmat akarunk. Tanultunk a szocializmus történetéből. Biztosak vagyunk abban, hogy az új közösségi társadalom még többet és még jobbat fog adni. Kövessük Kádár János örökségét, és induljunk el az új közösségi társadalom felé!

MEGHÍVÓ

„Oh jőjtek ki, láncra vert rabok,
Lássátok a boldog, dicső napot,
S a honra, mely soká tűrt veletek,
Derűt, vigaszt és áldást hozzatok.”
(Vörösmarty Mihály)

Emlékezzünk együtt az 1848/49-es forradalom-
és szabadságharcra

március 14-én
délelőtt 10.00 órakor Szegeden, a Klauzál téren,
délután 16.00 órakor Hódmezővásárhelyen,
a Kossuth téren
és

március 15-én
14.00 órakor Budapesten, a Budai Várban levő
Táncsics-börtönnél, a Táncsics Mihály utcában.

A rendezvények szónoka: Thürmer Gyula,
a Munkáspárt elnöke

Emlékezzünk együtt a forradalomra, hős elődeinkre!

Mindenkit szeretettel vár
a Munkáspárt!

PUTYIN NYERT, DE NEM GYŐZÖTT

Az orosz demokrácia-játék véget ért: Vlagyimir Putyin 63 százalékot ítelt oda magának, a vasárnapi elnök-választás nem volt sem becsületes, sem tiszta. A kommunista jelölt Gennagyij Zjuganov volt az egyetlen, aki nem ismerte el a botrányos voksolást.

Vlagyimir Putyin tökéletesnek tűnő színjátékot adott elő vasárnap. A Kreml közelében tartott nagygyűlésen megkönnyezte, hogy az oroszok többsége rá voksolt. A választási bizottság kihozta azt az eredményt, amely biztosítja Putyin első fordulás győzelmét. A szavazatok száz százalékának összesítése alapján Vlagyimir Putyin 63,60 százalékos aránnyal győzött. Gennagyij Zjuganov, a kommunista párt elnöke 17,18 százalékot, a második legtöbb szavazatot kapta. Mihail Prohorov milliárdos üzletember, aki egyéni jelöltként indult, a harmadik helyen végzett 7,98 százalékkal. Vlagyimir Zsirinovszkij, az ultranacionalista liberális demokrata párt jelöltje 6,22 százalékot szerzett, míg Szergej Mironov, az Igazságos

Oroszország párt elnöke 3,85 százalékkal végzett az utolsó helyen az elnökjelöltek versenyében.

Ez a reális eredmény? Maga Putyin is elismerte, hogy voltak csalások. Milyen arányban? Jó példa erre Nyizsnyij Novgorod, ahol 16 választási körzetben sikerült több mint 15 ezer fantomszavazót találni. A kaukázusi és távolkeleti körzetekben gátlástalanul hoztak ki száz százalék fölötti Putyin-eredményt is. Független felmérések szerint Putyin legfeljebb 40-45 százalékot kapott, miközben a kommunista jelölt valódi szavazati aránya megközelítette a 30 százalékot. A második forduló tehát – ha sor kerül rá – nyitott versenyt eredményezett volna.

Putyin hétfőn zsuikovói dácájába hívta

az ellenzéki jelölteket, a valódi hozzáállást jól mutatja, hogy Zjuganovot leszámítva mindenki elment és hajbókolt a régi-új elnöknek. Gyomorforgató mondat: „Putyin megköszönte versenytársainak a kemény, de tisztességes kampányt, amelyből hiányzott egymás mértéktelen besározása. A kormányfő együttműködésre, közös alkotómunkára szólította fel a szavazáson alulmaradt politikusokat.”

A kommunisták törvénytelennek tartják a voksolást, tiltakozásra hívják az embereket. ■

TYERESKOVA 75 ÉVES

Valentyina Tyereskova az első nő volt az egész világon, aki eljuthatott a világűrbe.

1963 júliusában a Vosztok-6 űrhajón hajtotta végre űrrepülését, amely örökre híressé tette. Két évvel Jurij Gagarin repülése után egy nő is eljutott a világűrbe. A repülés a szovjet tudomány, a szovjet gazdaság újabb sikerét mutatta.

Tyereskova élete nemzedékek számára jelképezte azt, hogy a szegény ember gyerekéből a szocializmus társadalmában tudós, katona, sőt űrhajós is lehet. Apja traktorvezető, anyja kolhozparaszt. Tyereskova maga gumigyári munkásból lett űrhajós. Több mint négyszáz jelentkező közül került az öt űrhajós-nő-jelölt közé, akik mind gyakorlott ejtőernyősök, 30 évnél fiatalabbak, 70 kilogrammnál könnyebbek és 170 centiméternél alacsonyabbak voltak.

Tyereskova a szovjet és a nemzetközi közélet szereplője volt, s a mai napig részt vesz Oroszország politikai életében. Hosszú ideig részt vett a szovjet űrkutató programokban. Éveken át ő volt a Nemzetközi Nőszövetség elnöke, majd a szovjet baráti társaságok szövetségének, később az orosz kulturális társaságok szövetségének vezetője. Elvégezte a Zsukovszkij Katonai Repülőmérnöki Akadémiát, repülő vezérőrnagyként fejezte be aktív katonai szolgálatát.

Ma az Orosz Föderáció parlamentjének képviselője az Egységes Oroszország színeiben. A Moszkva melletti Csillagvárosban él férjével, Julij Saposnyikov orvos-vezérőrnaggyal, a Központi Traumatológiai és Ortopédiai Intézet igazgatójával.

JOGAIKAT KÖVETELIK A CSEH DIÁKOK

A cseh felsőfokú oktatási reform tervezetének átdolgozását követelte mintegy tízezer egyetemista a múlt héten Prágában. A tüntetést, amelyre a Nyugtalanság hete elnevezésű tiltakozó akció keretében kerül sor, a csehországi diákszervezetek központja szervezte meg.

A tizenkét cseh egyetemi város diákságának képviselői a városközpontban, az Iparművészeti Főiskola épülete előtt nagygyűlést tartottak, amelyen beszédek hangzottak el, majd szervezett menetben az éppen üléselő kormány székhelye elé vonultak, hogy átadhassák a követeléseiket tartalmazó petíciót.

„A diákszervezetek úgy vélik, hogy sem a kormány, sem a szaktárca nem tekinti őket partnernek, s véleményüket meghallgatni sem hajlandó” – mondta újságíróknak Heda Cepelová, a diákszervezetek képviselője.

A tiltakozó rendezvények már kedden elkezdődtek, amikor a diákok „megszállták” oktatási intézményeiket, és úgynevezett egyetemi éjszakát tartottak, amelynek keretében különféle témájú előadásokon és vitafórumokon vehetett részt a nagyközönség.

A diákok azt követelik, hogy a kormány ne fogadja el a felsőoktatási reform tervezetét, s azt adja vissza átdolgozásra a szakminiszternek. Az egyetemi oktatók jelentős része szintén ezt követeli, s ezért támogatja a diákok tiltakozását.

A diákság és az egyetemi oktatók nagy része is elutasítja egyebek között a tandíj tervezett bevezetését, az egyetemi szervek hatásköreinek módosítását, és attól tartanak, hogy az új szabályok lehetőséget adnak a kereskedelmi szférának az egyetemek életébe való beavatkozásra.

A kommunisták támogatásukról biztosították a tüntető diákokat, viszont Václav Klaus államfő élesen bírálta őket. „A diákok csak saját csoportérdekeikért harcolnak, nem a felsőoktatásért. Nyomásgyakorlásról van szó, az egyetemi reformra szükség van, ezt minden értelmes

ember tudja” - írta Václav Klaus kedden délután elnöki honlapján. Klaus emiatt lemondta szerdai brünni látogatását, amelynek keretében eredetileg előadást tartott volna a Masaryk egyetemen is. A brünni diákok azonban már korábban jelezték, hogy ellenzik Klaus egyetemi látogatását, s előadására nem kíváncsiak.

„Nem vagyunk sem paraziták, sem önzők” – üzent a prágai nagygyűlésen Stanislav Stech, a Károly Egyetem rektorhelyettese Klausnak az elnök egy a diákokkal kapcsolatos korábbi nyilatkozatára célozva. ■

ÉRTELMESES REFORM

Kínában politikai reform csak a Kínai Kommunista Párt vezetésével lehetséges, és csakis a kínai sajátosságú szocializmus keretein belül – hangoztatta a Kínai Népi Politikai Tanácskozó Testület ülészakának szóvivője pénteken.

Mióta az ország elkötelezte magát a reform és nyitás mellett, a politikai és gazdasági reformok egymástól nem szétválaszthatók - szögezte le Csao Csi-cseng, hozzátéve, hogy máskülönben a gazdasági reform nem haladna ennyire zökkenőmentesen.

„Politikai tanácsadók sokat beszélnek a politikai reformról, de a végső politika kidolgozása a Kínai Kommunista Párt központi bizottságától és az államtanácstól (vagyis a kormánytól) függ” - hangoztatta a szóvivő.

Kína politikai reformja csakis gondos mérlegelés, és valamennyi ágazat véleményének meghallgatása után történhet meg – húzta alá Csao, s tájékoztatója újságírói közönségének megjegyezte, úgy gondolja, nekik is lesz alkalmuk e területen az előrehaladást megtapasztalni.

MIT KÍVÁN A DOLGOZÓ EMBER MA?

1. Népköztársaságot! Olyan országot, ahol az ember fontos, és nem a pénz!
2. Munkát, tisztos megélhetést mindenkinek!
3. Ingyenes állami oktatást! Szociális bérlakásokat a fiataloknak és a gyermekeiket nevelő családoknak!
4. A nyugdíjkorhatár a nőknél 55 év, a férfiaknál 60 év legyen!
5. Népnymorító adók helyett fizessenek a gazdagok! ÁFA-mentes élelmiszert és közüzemi szolgáltatást!
6. A multinacionális cégek háromszorosan több adót fizessenek, mint a magyar vállalkozások!
7. Államosítsák a közműveket és az energiaszolgáltatókat! Felelős magyar, állami tulajdonú bankot!
8. Vessenek véget a korrupciónak! A rendszerváltás során szerzett, nem becsületes munkából származó vagyonok kerüljenek elkobzásra!
9. Visszahívható, a választási ciklusok között is ellenőrizhető képviselőket! Töröljék el a mentelmi jogot! Oldják fel a titkosított dokumentumokat!
10. Töröljék el a médiatörvényt! Valódi sajtószabadságot!
11. Független, semleges Magyarországot!
12. A magyar kormány hozza nyilvánosságra, hogy milyen előnyökkel, milyen hátrányokkal járt a magyar uniós tagság! A nép ez alapján döntsön, akarunk-e az Európai Unió tagja maradni!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.